

Rapphönans första uggleresa gick till Dalarna 19-21 mars 2010

Så var då helgen här som 16 rapphönor väntat på. Helgen då vi hoppades få se och höra spettar, ugglor och kanske någon varg.

Jag själv åkte med Marianne som jag anslöt till i Abrahamsberg. Hon hade bilen full med utrustning för en veckas skidåkning, för hon skulle på söndagen fortsätta till Grövelsjön. Ytterligare 4 bilar startade från olika ställen i Stockholmstrakten. Slutpunkten för oss alla var skogshuggarkojan Gryssenstugan, som ligger ca 2,5 mil från Leksand och som ägs av Leksands fågelklubb. Beskrivningen på fågelklubbens trevliga hemsida, ”Stugan är uppdelad i fyra rum med totalt 18 bäddar med sängkläder och har komplett köksutrustning för enkelt boende. Vatten hämtas i ån som hyser strömstare och forsärla! Uppvärmning sker med en kamin och vedspis. Utedass finns på gården. Det finns ingen el och mobiltäckningen är dålig”. Lite spännande, hur skulle vi klara av det, 16 tjejer/kvinnor i olika åldrar?

Nåja, åter till uppresan. Jag och Marianne fick ett mycket trevligt vårtecken strax norr om Enköping – fem tofsvipor vimsade runt vid vägen. Även någon annan bil fick se årets första tofsvipor på uppvägen. I Leksand stannade vi för att äta lite middag och handla grönsaker, vi två skulle ordna med lördagsmiddagens sallad. Sen gällde det bara att hitta sista biten från Leksand till stugan. Vi frågade i Leksand för att vara säkra på att vi startade på rätt väg och sen hade vi inga problem.

När vi kom till stugan hade alla bilar utom en redan anlänt och vi fick skynda oss på för att hinna bli klara för helgens första ugglespaning, för i stugan väntade också Staffan Müller, vår eminente guide för helgen tillika ordförande i Leksands fågelklubb.

Tyvärr var vädret inte riktigt med oss den här kvällen, det blåste rejält så några ugglor fick vi inte höra. Däremot är vi alla säkra på att det korta ylande som hördes från Ingersboberget var varg. Vi väntade i förhoppningen om att få höra lite mer från flocken som har revir i området, men det var tyst. Efter det var det inte så mycket mer att göra än att åka tillbaka, dricka lite av Eva S varma sangria och sen snabbt komma i säng så vi skulle orka upp lördag morgon.

För på lördagen skull fågelklubben ha sin exkursion ”Hackspettsmorgon” som även vi skulle delta i. Samling kl 06.10 vid Vägskälet. Ledare för exkursionen var Staffan och Conny. Så vi var uppe tidigt och försökte hinna värma vatten på vedspisen till frukosten och till termosarna. Det gick väl ”så där”, men utomhusfika smakar alltid bra även om vattnet inte är mer än ”fisljummet”. Vid Vägskälet träffade vi skådare från Borlänge, Leksand och även Gagnef, om jag minns rätt, som alla skulle delta i hackspettsletandet. Medan vi väntade på Staffan kunde vi lyssna och se på massor med mindre korsnäbb som flög mellan talltopparna och födosökte. Helt plötsligt ropade Gigi ”sparvuggla” – och jovisst satt det en där i en torraka. När den flög iväg fick den sällskap av ytterligare en. Helgens första ugglor, det började bra.

Så kom då Staffan och en ganska lång bilkaravan började köra runt på småvägarna i området. Men spettarna var inte på hugget, trots soligt och vindstilla väder. Staffan visslade oförtröttligt på gråspett, men något svar fick han inte. En spillkråka flög snabbt över vägen, men det var också allt. Inga trumningar hördes heller på de ställen vi stannade. Till slut kom vi i alla fall till Ljusbodarna för att trösta och stärka oss med lite fika. Solen sken och vi kunde sitta på trappen till en av stugorna där och njuta i värmen med vi drack vårt kaffe och åt av de goda bullarna som Lena J bakat och tagit med åt oss. Men så helt plötsligt stördes lugnet, en stor timmerbil dök upp på vägen och tyckte att alla våra bilar stod i vägen. Snabbt avslut och iväg

till bilarna så att timret kunde lastas. Detta var tyvärr inte sista gången denna dag som timmerbilar och traktorer tyckte vi var ute och körde på fel vägar.

Vi åkte vidare, bl.a. till Kägelberget där Staffan banade väg i snön upp till en matning, det var inte så mycket fågel där men talltita dök i alla fall upp.

Så kom vi då till Hisstjärn i Djura. Och äntligen gav Staffans visslande utdelning – där kom den och flög över oss ett par gånger innan den satte sig och kunde tubas in. GRÅSPETTEN! För mig en mycket efterlängtd art och nu kunde jag och resten av gruppen se oss mätta på den – en hane förresten.

Vi fortsatte sen till Djura Fors där vi fick se och höra stjärtmes, en alltid lika trevlig art att träffa på. Här avslutades den officiella exkursionen, men vi åkte, tillsammans med Staffan, vidare upp till Bäckebo där vi åt lunch och sen till Hundhagen där Staffan berättade att han hoppades att lokalen skulle kunna bli hemvist för vitryggig hackspett om ett par år. Vi håller tummarna. Klockan går som sagt fort när man har roligt och nu fick vi skynda oss på för att tanka och sen ta oss tillbaka till Gryssen. Vi måste hinna värma middagsmaten innan det var dags att leta ugglor igen.

Jag vet inte riktigt hur det gick till, men vi lyckades värma köttfärssås – tack Lena C, Ritva, Eva B och Gunilla – och koka pasta åt 17 personer på vedspisen. De som hjälpte till vid spisen fick vackra röda kinder på köpet.

Den här kvällen hade vi i alla fall bättre tur med ugglorna, vid Lundbjörken hade vi minst tre slagugglor som lät oss höra olika läten. För oss som tidigare bara hört ett av dem var det både spännande och lärorikt. Vid Leran i Siljansnäs hörde vi ytterligare en slaguggla, men även hornuggla. De flesta av oss somnade nog snabbt denna kväll, dagen hade varit lång. Pärloggla fick inte alla höra, bara de som hade anledning att kliva ur sängvärmen vid 02.30-tiden på söndagsmorgonen. Till dom hörde inte jag, vet inte om jag ska vara nöjd eller missnöjd!

Upp igen på söndagsmorgonen – nu var det ett lätt duggregn som droppade ner på oss till en början. Regnet övergick så småningom till ett allt kraftigare snöfall. Vi åkte i alla fall iväg för att besöka Bogdans örnatel. Tyvärr fanns inga örnar vid åteln, en kungsörn flög en bit bort när vi kom och några i början av ledet hann se den. Vi kunde däremot titta på upp till 31 korpar som kalasade på maten. Vid Ejdammen var två strömstarar knapp skönjbara i snöfallet. Så idag blev det återfärd till stugan för fika. Vid matningen utanför kunde vi i alla fall konstatera att snöfallet fått småfåglarna att flockas där. Och medan vi drack vårt kaffe kom bl.a. ett domherrepar och talltita utanför fönstret.

Det var nu dags att packa ihop och städa undan. I snöfallet skildes vi åt och hoppade in i bilarna igen för återfärd söderut. På den här resan, som var den första i Rapphönans namn, var det extra roligt att vi inte bara var stockholmare utan att även deltagare från Enköping och Linköping var med.

Tack Staffan för guidning, vissling och hoande och för din entusiasmerande information om naturområdena runt Leksand. Smittande! Tack Gigi för att det blev av. Tack till vedhuggarna och alla ni andra som hjälpte till för att vi skulle klara av att bo och äta på liten yta. Vilket vi klarade bättre än vad i alla fall jag trodde!

Vid tangentbordet - Annika

